

ಗರ್ಭಸ್ತುತಿ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಜನ್ಮಾಷ್ಟಮಿಯಂದು ರಾತ್ರಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ
ಮುಂದೆ ಶ್ರೀಮದ್ ಭಾಗವತದ ಅರ್ಥವನ್ನು
ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಕೋಟಿಜನ್ಮಗಳ
ಪಾಪಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಹರಿ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ
ಪರಿಹರಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಭವಿಷ್ಯೋತ್ತರ
ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರು
ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ —

ಯಸ್ತು ಭಾಗವತಂ ಶಾಸ್ತ್ರಂ
ವಾಚಯೇದರ್ಥತೋ ನಿಶಿ |
ಜನ್ಮಕೋಟಿಕೃತಂ ಪಾಪಂ
ಪ್ರಯಾತ್ಯೇವ ನ ಸಂಶಯಃ ||

ಅದಕ್ಕಾಗಿ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಅವತರಿಸಿದ ಈ ಪವಿತ್ರ
ದಿನದಂದು ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತದಲ್ಲಿನ ಒಂದು

ಸ್ತೋತ್ರದ ಅರ್ಥಾನುಸಂಧಾನವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡೋಣ.

ಜನ್ಮಾಷ್ಟಮಿಯ ರಾತ್ರಿ, ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮಂದಿಯನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಭಾಗವತದ ಈ ಪರಮಪವಿತ್ರ ಶ್ಲೋಕಗಳು ಮತ್ತು ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಓದಿ, ಆ ನಂತರ ಅರ್ಘ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಿ. ಈ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಪಠಿಸಬಹುದು. ಭಾಗವತದ ಶ್ಲೋಕಗಳು ಪರಮಾತ್ಮನ ಪ್ರತಿರೂಪ. ಹೀಗಾಗಿ ಸುಮಧುರವಾದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಆ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಓದಿ, ಅದರಿಂದಾಗುವ ದಿವ್ಯ ಆನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ.

ಪರಮಾತ್ಮ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತರಿಸುವ ಮುನ್ನ ದೇವಕಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಹಾಗೂ ರುದ್ರದೇವರು ನಾರದಾದಿ ಮುನಿಗಳ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರಾಗೃಹಕ್ಕೆ ಬಂದು, ದೇವಕೀ ವಸುದೇವರಿಗೆ ಗೋಚರರಾಗಿ ಆ ದೇವಕಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿದ್ದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸ್ತುತಿಗೆ ಗರ್ಭಸ್ತುತಿ ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಪರಮಾತ್ಮ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರ ಅಸಂಖ್ಯ 'ವಿಶೇಷ'
 ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು. ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಕಲರೂಪಗಳೂ
 ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದರೂ,
 ಅವನು ತನ್ನ ಯಾವ ಅವತಾರದಲ್ಲಿಯೂ
 ತೋರದಷ್ಟು ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು, ಲೀಲೆಗಳನ್ನು
 ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿ ತೋರಿದ್ದಾನೆ. ಕೃಷ್ಣಾವತಾರಕ್ಕೆ
 ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಲೀಲೆಗಳು ಶ್ವೇತದ್ವೀಪದಿಂದಲೇ
 ಆರಂಭವಾದರೂ, ನಾಕ್ಷಾತ್ರಾಗಿ ಕೃಷ್ಣರೂಪಕ್ಕೆ
 ಸಂಬಂಸಿದ ಲೀಲೆ ಆರಂಭವಾಗುವದು ಈ
 ಗರ್ಭಸ್ತುತಿಯಿಂದ, ಅಥವಾ
 ಗರ್ಭಪ್ರವೇಶದಿಂದಲೇ.

ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಸುಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡುವದು,
 ದುರ್ಜನರಿಗೆ ಮೋಹವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವದು
 ಪರಮಾತ್ಮನ ಎಲ್ಲ ಅವತಾರಗಳ ಪರಮಪ್ರಧಾನ
 ಉದ್ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರ-
 ದಲ್ಲಿಯಂತೂ ಭಗವಂತ ಅದನ್ನು ಅನುಸ್ಯೂತವಾಗಿ
 ಮಾಡುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.

ಗೋವುಗಳ ಪಾಲನೆ, ಗೋಪಿಯರೊಡನೆ ಚಲ್ಲಾಟ,
 ಜರಾಸಂಧನನ್ನು ಕೊಲ್ಲದೇ ಬಿಟ್ಟದ್ದು, ಯುದ್ಧ

ಭೂಮಿಯಿಂದ ಓಡಿಹೋಗುವವನಂತೆ ನಟಿಸಿ
 ಕಾಲಯವನನ್ನು ಕೊಂದದ್ದು, ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ
 ಹೆದರಿದವನಂತೆ ಸಮುದ್ರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಗರ
 ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದ್ದು, ಪಾಂಡವ ಕೌರವರ
 ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಧಾನಕ್ಕಾಗಿ ಹೋದದ್ದು ಎಲ್ಲವೂ
 ಸ್ಥೂಲಬುದ್ಧಿಯ ಜನರಿಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮನುಷ್ಯನೇ
 ಹೌದು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವಂತದ್ದು
 ಆದರೆ ಅವೇ ಘಟನೆಗಳು ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಆ
 ಮಹಾಮಹಿಮನ ಕಾರುಣ್ಯದ, ಭಕ್ತವಾತ್ಸಲ್ಯದ
 ವಿಶ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸುವಂತಹದ್ದು.

ದುರ್ಜನರಿಗೆ ಮೋಹಪ್ರದವಾದ, ಸಜ್ಜನರಿಗೆ
 ಸಂತೋಷಪ್ರದವಾದ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಭಗವಂತ ತನ್ನ
 ಎಲ್ಲ ಅವತಾರಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ
 ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ, ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ
 ಅನುಸ್ಯೂತವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಪರಮಾತ್ಮನ ಈ
 ದಿವ್ಯಲೀಲೆ ಅವನ ಗರ್ಭಪ್ರವೇಶದಿಂದಲೇ
 ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಹತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದವನಂತೆ
 ನಟಿಸಿ ಅವನು ಪರಂಧಾಮಗಮನಕ್ಕೆ
 ಸಿದ್ಧನಾದಾಗ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ.

ಕಾರಣ, ಮನುಷ್ಯರು ಹುಟ್ಟಿ ಬರುವರಂತೆ ಹುಟ್ಟಿ
ಬಂದವನಂತೆ ತೋರಿಸಿದ. ಮನುಷ್ಯರು
ಸಾಯುವಂತೆ, ತನ್ನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯೊಂದನ್ನು
ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿ ಸತ್ತವನಂತೆ ನಟಿಸಿದ
ಭಗವಂತ. ಉಳಿದ ಯಾವ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ
ತೋರದ ಹುಟ್ಟು ಸಾವುಗಳ ನಟನೆಯನ್ನು
ಭಗವಂತ ತೋರಿಸಿದ್ದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿಯೇ.

ಹೀಗೆ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಪರಮಾತ್ಮ ತನ್ನ
'ವಿಶೇಷ'ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ತೋರಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದ್ದ
ಭಗವಂತ ಮೊದಲು ವಸುದೇವನನ್ನು
ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ಬಳಿಕ ಋತುಕಾಲದಲ್ಲಿ
ವಸುದೇವನಿಂದ ದೇವಕಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ.
ಅವಳ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏಳುವರೆ ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ವಾಸ
ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಆ ಬಳಿಕ ಮಗುವಾಗಿ ಅಲ್ಲ
ಶಂಖಚಕ್ರಗದಾಧಾರಿಯಾಗಿ,
ಪೀತಾಂಬರಧರನಾಗಿ, ಸರ್ವಾಭರಣಭೂಷಿತನಾಗಿ
ಅವತರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಮೋಹ ಬಾರದ
ಹಾಗೆ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಪರಮಾತ್ಮ ದೇವಕಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ
 ರುದ್ರದೇವರು, ನಾರದಾದಿ ಮುನಿಗಳ
 ಸಮೇತರಾಗಿ ಬಂದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು
 ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸ್ತೋತ್ರವೇ ಗರ್ಭಸ್ತುತಿ.

ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತದ ಸವಿ ಅಡಗಿರುವದೇ ಅದರ
 ಒಡಲಲ್ಲಿರುವ ಸ್ತೋತ್ರಗಳಲ್ಲಿ. ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ,
 ಉಳಿದ ಅನೇಕ ವಾಚ್ಛಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಅನೇಕ
 ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ, ಭಾಗವತದ
 ಸ್ತೋತ್ರಗಳಲ್ಲಿರುವಷ್ಟು ಚುಂಬಕತೆ, ಆಪ್ಯಾಯತೆ,
 ಉಳಿದ ಸ್ತೋತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ನರಸಿಂಹ
 ಪುರಾಣದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಮಾಡಿದ ನರಸಿಂಹ
 ಸ್ತೋತ್ರವಿದೆ, ಭಾಗವತದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಆದರೆ,
“ಬ್ರಹ್ಮಾದಯಃ ಸುರಗಣಾಃ...” ಎಂದು

ಆರಂಭವಾಗುವ ಭಾಗವತದ ನೃಸಿಂಹಸ್ತುತಿಯನ್ನು
 ಕೇಳುವಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ತನ್ಮಯತೆಯೇ ಬೇರೆ. ಆ
 ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ, ಹೇಳುತ್ತ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವೇ
 ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಭಗವಂತ ನಮ್ಮ
 ಮುಂದೆ ನಿಂತಿರುತ್ತಾನೆ, ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು
 ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

“ಸದ್ಯೋ ಹೃದ್ಯವರುದ್ಧತೇಽತ್ರ ಕೃತಿಭಿಃ

ಶುಶ್ರೂಷುಭಿಸ್ತತ್ಕ್ಷಣಾತ್” ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲು ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತದ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸ್ತೋತ್ರ, ಅಥವಾ ಆ ಯಾವುದೇ ಸ್ತೋತ್ರಗಳ ಒಂದು ಶ್ಲೋಕ ಸಾಕು. ಭಾವುಕ ಭಕ್ತರನ್ನು ಮೈಮರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಅಚ್ಚರಿಯ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ಆನಂದತುಂದಿಲರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹಿಗ್ಗಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಭಾಗವತದಲ್ಲಿನ ಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಗಿರುವಷ್ಟು ಮತ್ತಾವ ಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಅಂಥಾ ಸ್ತೋತ್ರಗಳಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಿನುಗುವ ಒಂದು ಮಣಿಯಂತಹ ಸ್ತೋತ್ರ ಈ ಗರ್ಭಸ್ತೋತ್ರ.

ಸತ್ಯವ್ರತಂ ಸತ್ಯಪರಂ ತ್ರಿಸತ್ಯಂ

ಸತ್ಯಸ್ಯ ಯೋನಿಂ ನಿಹಿತಂ ಚ ಸತ್ಯೇ |

ಸತ್ಯಸ್ಯ ಸತ್ಯಮುತ ಸತ್ಯನೇತ್ರಂ

ಸತ್ಯಾತ್ಮಕಂ ತ್ವಾಂ ಶರಣಂ ಪ್ರಪನ್ನಾಃ || ೧ ||

ಸತ್ ಎಂದರೆ ಉತ್ತಮವಾದ್ದದು. ತ್ ಎಂದರೆ ಆನಂದ. ಯ ಎಂದರೆ ಜ್ಞಾನ. ಪೂರ್ಣವಾದ (ಪೂರ್ಣವಾದರೇ ತಾನೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮವಾಗಲು

ಸಾಧ್ಯ) ಆನಂದ ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣವಾದ ಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನಾಗಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾನೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸತ್ಯವೃತ.

ಭಗವಂತ ಮನುಷ್ಯರ ಹಾಗೆ ತಂದೆಯ ಶರೀರದಿಂದ ತಾಯಿಯ ಶರೀರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಭಗವಂತ ಜ್ಞಾನಾನಂದಶರೀರ ಎಂಬ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರರು ಆರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಿದರು ಸತ್ಯವೃತ ಎಂದು.

ವೇದಗಳು ಭೂಮಿ ನೀರು ಬೆಂಕಿಗಳನ್ನು ಸತ್ ಎಂದು ಕರೆದಿದೆ. “ಯದನ್ಯದ್ ವಾಯೋಶ್ಚಾಂತರಿಕ್ಷಾಚ್ಚ ಏತತ್ ಸದಿತಿ” ಎಂದು. ತ್ಯ ಎಂದರೆ ಅನ್ಯ. ಆ ಮೂರರಿಂದ ಬೇರೆಯಾದ ಇನ್ನೆರಡು ಭೂತಗಳು. ಒಟ್ಟಾರೆ ಸತ್ಯ ಎಂದರೆ ಪಂಚಭೂತಗಳು. ಆ ಪಂಚಭೂತಗಳನ್ನು, ಅವುಗಳಿಂದ ಉಂಟಾದ ವಿಕಾರವನ್ನು ಮೀರಿದವನು ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸತ್ಯಪರ. ಎಲ್ಲರೂ ಪಂಚಭೂತಗಳಿಂದ ಉಂಟಾದ ಶರೀರವನ್ನು ಪಡೆದರೆ, ಪರಮಾತ್ಮ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ

ಪಡೆಯದೇ ಚಿದಾನಂದಾತ್ಮಕವಾದ ಶರೀರದಿಂದ
ಅವತರಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದರ್ಥ.

ಸತ್ಯ ಎಂದರೆ ಪ್ರಧಾನಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ಎಂದರ್ಥ.

“ಸದ್ಯತೇ ಗಮ್ಯತೇ ಜ್ಞೇಯತೇ” ಎಂಬ
ವ್ಯತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದ. ಮೂರು ವೇದಗಳಿಂದ
ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನಾದವನು ಆದ್ದರಿಂದ
ಗೋವಿಂದ ತ್ರಿಸತ್ಯ ಎಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ನಮ್ಮ ಸುಖದುಃಖಾದಿ ಅನುಭವಗಳಿಗೆ
ವಿಷಯವಾದ ಈ ಪ್ರಪಂಚ ಸತ್ಯವಾದದ್ದು.
ಅಸತ್ಯವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಸತ್ಯವಾದ ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ
ಕಾರಣನಾದವನು ಭಗವಂತ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು
ಸತ್ಯಯೋನಿ.

ಈ ಸತ್ಯವಾದ ಪ್ರಪಂಚದ ಒಳಗೆ ಭಗವಂತ
ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಸತ್ಯನಿಹಿತ.

ಜಗತ್ತನ್ನು ಸತ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವದರಿಂದ,
ಪರಮಾತ್ಮನ ಗುಣಗಳನ್ನು ಸತ್ಯ ಎಂದು
ತಿಳಿಯುವದರಿಂದ, ಸತ್ಯವಾದ
ವೇದಾದಿಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗಿರುವದರಿಂದ,

ಸತ್ಯವಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದು, ಸತ್ಯವಾದ
 ಆನಂದವನ್ನು ಪಡೆಯುವದರಿಂದ “ಸತ್ಯ” ಎಂದು
 ವೇದಗಳಿಂದ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ (ಸಂತಮೇನಂ
 ತತೋ ವಿದುಃ) ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಸತ್ಯವನ್ನು
 ಉತ್ತಮಾನಂದಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಕರುಣಿಸುತ್ತಾನೆ
 ಆದ್ದರಿಂದ ಭಗವಂತ ಸತ್ಯಸ್ಯ ಸತ್ಯ. (ಸತ್ಯಸ್ಯ
 ಸಜ್ಜನಪ್ರಪಂಚಸ್ಯ ಸತ್ ತ್ಯಂ ಚ ಯಾಪಯತೀತಿ)

ಸತ್ಯವಾದ ಜಗತ್ತನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ ಆದ್ದರಿಂದ
 ಭಗವಂತ ಸತ್ಯನೇತಾರ. ಸತ್ಯನೇತಾರನೇ
 ಸತ್ಯನೇತ್ರ. (ನೇತಾ ಏವ ನೇತ್ರಃ)

ಸತ್ಯವಾದ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸಂಹರಿಸುತ್ತಾನೆ, ತನ್ನ
 ಉದರದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು
 ಸತ್ಯಾತ್ಮಾ. (ಸತ್ಯಂ ಅತ್ತಿ, ಸತ್ಯಂ ಆದತ್ತೇ ಇತಿ ವಾ)

ಪಂಚಮಹಾಭೂತಗಳ ಪೀಡೆಗೆ ಒಳಗಾಗದ,
 ಪೂರ್ಣಾನಂದಜ್ಞಾನಶರೀರನಾದ, ಸಕಲವೇದಗಳ
 ಮುಖ್ಯಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನಾದ, ಜಗತ್ತಿನ
 ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾದ, ಜಗತ್ತಿನ ಒಳಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ,
 ಜಗತ್ತನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುವ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವ,

ಜಗತ್ತನ್ನು ಉದರದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ, ಸಜ್ಜನರಿಗೆ
 ಉತ್ತಮವಾದ ಜ್ಞಾನ ಆನಂದಗಳನ್ನು ಕರುಣಿಸುವ,
 ಓ ಗರ್ಭಸ್ಥ ನಾರಾಯಣನೇ ನಿನಗೆ ನಾವೆಲ್ಲವೂ
 ಶರಣ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ.

ಏಕಾಯನೋಽಸೌ ದ್ವಿಫಲಸ್ತ್ರೀಮೂಲಃ
 ಚತೂರಸಃ ಪಂಚಶಿಫಃ ಷಡಾತ್ಮಾ |
 ಸಪ್ತತ್ವಗಷ್ಟವಿಟಪೋ ನವಾಕ್ಷೋ
 ದಶಚ್ಛದೀ ದ್ವಿಖಗೋ ಹ್ಯಾದಿವೃಕ್ಷಃ || ೨ ||

ತ್ವಮೇಕ ಏವಾಸ್ಯ ಸತಃ ಪ್ರಸೂತಿಃ
 ಸ್ಥಾನಂ ನಿಧಾನಂ ತ್ವಮನುಗ್ರಹಶ್ಚ |
 ತ್ವನ್ಮಾಯಯಾ ಸಂವೃತಚೇತಸಸ್ತ್ವಾಂ
 ಪಶ್ಯಂತಿ ನಾನಾ ನ ವಿಪಶ್ಚಿತೋ ಯೇ || ೩ ||

ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಹುಟ್ಟು, ಬೆಳವಣಿಗೆ, (ಬಾಲ್ಯ) ಪರಿಣಾಮ,
 (ಯೌವನ) ಅಪಕ್ಷಯ (ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ) ನಾವುಗಳೆಂಬ
 ಗುಣಧರ್ಮವುಳ್ಳ ಈ ಚರಾಚರಪ್ರಪಂಚವೆಂಬ
 ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಆಶ್ರಯ (ತಾಯಿಬೇರು).

ಸತ್ವ-ರಜಸ್-ತಮೋಗುಣಗಳೇ ಬೇರುಗಳು.

ಪಂಚಭೂತಗಳು, ಅಹಂತತ್ವ, ಮತ್ತು ಮಹತ್‌ತತ್ವ ಎಂಬ ಏಳು ಪದಾರ್ಥಗಳೇ ಕಾಂಡ.

ಪಂಚತನ್ಮಾತ್ರಗಳೇ (ಶಬ್ದ-ಸ್ಪರ್ಶ-ರೂಪ-ರಸ-ಗಂಧ) ಕೊಂಬೆಗಳು.

ದೇವ, ಗಂಧರ್ವ, ದಾನವ, ರಾಕ್ಷಸ, ಪಿಶಾಚ, ಮನುಷ್ಯ, ಪ್ರಾಣಿ, ಸ್ಥಾವರ ಈ ಎಂಟು ಪದಾರ್ಥಗಳೇ ಈ ವೃಕ್ಷದ ಹರವು, ವಿಸ್ತಾರ.

ದೇಹದ ಒಂಭತ್ತು ದ್ವಾರಗಳೇ ಈ ವೃಕ್ಷದ ಪೊಟರೆಗಳು.

ಐದು ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯ ಐದು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯ ಒಟ್ಟು ಹತ್ತು ಇಂದ್ರಿಯಗಳೇ ಎಲೆಗಳು.

ಪ್ರವೃತ್ತಕರ್ಮ ಅಂದರೆ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದಕರ್ಮ ಮತ್ತು ನಿವೃತ್ತಕರ್ಮ ಅಂದರೆ ಮೋಕ್ಷಕಾರಣವಾದ ಕರ್ಮ ಇವೆರಡೇ ಈ ವೃಕ್ಷದ ಹಣ್ಣುಗಳು. ಧರ್ಮ ಅರ್ಥ ಕಾಮ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷ ಈ ಹಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿರುವ ರಸಗಳು.

ಮೊದಲ ಹಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಮೂರು ರಸ.
ಕಡೆಯ ಹಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕಡೆಯ ರಸ.

ಪ್ರವೃತ್ತಕರ್ಮವನ್ನು ಸವಿಯುವ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಮತ್ತು
ನಿವೃತ್ತಕರ್ಮವನ್ನು ಸವಿಯುವ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಎಂಬ
ಎರಡು ತರಹದ ಹಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಾದ್ದು ಈ
ವೃಕ್ಷ.

ಹೀಗೆ, ಒಂದು ತಾಯಿಬೇರು,
ಎರಡು ತರಹದ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಮತ್ತು ಎರಡು
ಹಣ್ಣುಗಳು,
ಮೂರು ಬೇರುಗಳು,
ನಾಲ್ಕು ರಸಗಳು,
ಐದು ರೆಂಬೆಗಳು,
ಆರು ಧರ್ಮಗಳು,
ಏಳು ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಕಾಂಡ,
ಎಂಟು ಪ್ರಭೇದಗಳ ಹರವು,
ಒಂಭತ್ತು ಪೊಟರೆಗಳು,
ಹತ್ತು ತರಹದ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳದ್ದು ಈ
ಜಗದ್‌ವೃಕ್ಷ.

ಅದರ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ನೀನೇ ಕಾರಣನಾದವನು,
 ಅದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವನು ನೀನೇ. ಅದಕ್ಕೆ
 ಆಶ್ರಯನಾದವನೂ ನೀನೇ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಸಜ್ಜನರನ್ನು
 ಅನುಗ್ರಹಿಸುವವನೂ ನೀನೇ. ಹೀಗೇ
 ಅಸ್ತಿತ್ವದಿಂದಾರಂಭಿಸಿ ಸಕಲಕ್ಕೂ ಈ ಜಗತ್ತು
 ನಿನ್ನನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವದರಿಂದ ವೇದಗಳ
 ಸರಿಯಾದ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಮೂಢರೂ ನೀನೇ ಜಗತ್ತು
 ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಹೀಗೆ ನೀನು ಜಗತ್‌ಸ್ವಾಮಿ. ಜಗತ್ತಲ್ಲ ಎಂದು
 ಸ್ತುತಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರರು, ಪರಮಾತ್ಮ ಜಗತ್ತನ್ನು
 ರಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ತೋರಿದ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು
 ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾರೆ -

**ಬಿಭರ್ಷಿ ರೂಪಾಣ್ಯವಮೋಢ ಆತ್ಮನ್
 ಕ್ಷೇಮಾಯ ಲೋಕಸ್ಯ ಚರಾಚರಸ್ಯ |
 ಸತ್ಪೋಷಪನ್ನಾನಿ ಸುಖಾವಹಾನಿ
 ಸತಾಮಭದ್ರಾಣಿ ಮುಹುಃ ಖಲಾನಾಮ್ || ೩ ||**

ಓ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಈ
 ಚರಾಚರಪ್ರಪಂಚದ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಮಹಾಬಲದ

ರೂಪಗಳನ್ನು ನೀನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿ. ಆ
 ಅವತಾರಗಳು ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಅನಂತ ಸುಖವನ್ನು
 ನೀಡುತ್ತವೆ. ದುರ್ಜನರಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ
 ಅಮಂಗಲವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಈಗಲೂ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನು ನೀಡಿ,
 ದುಷ್ಟರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಮಹಾಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು
 ನಾವು ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡು. ಕಾರಣ, ನಿನ್ನ
 ಗುಣಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದ ಜನ ಈ
 ಸಂಸಾರಸಾಗರವನ್ನು ಲೀಲೆಯಿಂದ ದಾಟುತ್ತಾರೆ
 ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾರೆ -

**ತ್ವಯ್ಯಂಬುಜಾಕ್ಷಾಖಿಲಸತ್ವಧಾಮ್ಮಿ
 ಸಮಾಧಿನಾಽವೇಶಿತಚೇತಸೋ ಯೇ |
 ತ್ವತ್ಪಾದಪೋತೇನ ಮಹತ್‌ಕೃತೇನ
 ಕುರ್ವಂತಿ ಗೋವತ್ಸಪದಂ ಭವಾಭಿಮ್ || ೪ ||**

ಓ ತಾವರೆಗಣ್ಣಿನವನೆ, ಯಾರು ಧ್ಯಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ
 ಸಕಲಸದ್ಗುಣಧಾಮನಾದ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ
 ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು
 ನೆಲೆಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ, ಅವರು ತಾವು

ಬಹುವಾಗಿ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡಿದ ನಿನ್ನ ಪಾದವೆಂಬ
 ನೌಕೆಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಈ ಭವಸಾಗರವನ್ನು
 ಒಂದು ಹಾವಿನ ಕಾಲಿನಿಂದಾದ ಗುಂಡಿಯಂತೆ
 ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ, ಅರ್ಥಾತ್ ನಿನ್ನ
 ಮಹಾಮಹಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದವರು ಸಂಸಾರವನ್ನು
 ಯಾವ ಕ್ಲೇಶವಿಲ್ಲದೆ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ
 ದಾಟುತ್ತಾರೆ.

ಜಗದ್ವಿಲಕ್ಷಣನಾದ ಆ ಭಗವಂತನ ಪಾದವನ್ನು
 ಒಂದು ಹಡಗಿನ ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿದ
 ಬ್ರಹ್ಮ-ರುದ್ರರು ಆ ಪಾದವೆಂಬ ನೌಕೆ ಅದೆಷ್ಟು
 ಅಚ್ಚರಿಯಾದದ್ದು ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾರೆ -

**ಸ್ವಯಂ ಸಮುತ್ತೀರ್ಯ ಸುದುಸ್ತರಂ ದ್ಯುಮನ್
 ಭವಾರ್ಣವಂ ಭೀಮಮದಭ್ರಸೌಹೃದಾಃ |
 ಭವತ್ಪದಾಂಭೋರುಹನಾವಮತ್ರ ತೇ
 ನಿಧಾಯ ಯತಾಃ ಸದನುಗ್ರಹೋ ಭವಾನ್ ||**

ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೇ ಜಗತ್ತನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುವ ಓ
 ತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯೇ, ನಿನ್ನ ಪಾದಕಮಲವೆಂಬ
 ನಾವೆಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ದಾಟಲು ಸಾಧ್ಯವೇ

ಇಲ್ಲದ ಭವಸಾಗರವನ್ನು ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ದಾಟಿದ ಮಹಾಮಹಿಮರು, ಆ ನೌಕೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು, ಅದೇ ನೌಕೆಯನ್ನೇರಿ ಕಡೆಗೆ ಅದೇ ನೌಕೆಯನ್ನೇ ಸೇರುತ್ತಾರೆ.

ಅರ್ಥಾತ್, ನಿನ್ನ ಪಾದೋಪಾಸನೆಯಿಂದ ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದ ಸೂರಿಗಳು, ನಿನ್ನ ಪಾದಪದ್ಮವನ್ನು ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿ, ಅದೇ ಪಾದಪದ್ಮವನ್ನು ತಾವು ಮತ್ತಷ್ಟು ಸೇವಿಸುತ್ತ ಲಿಂಗಭಂಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಂತರವೂ ಆ ಪಾದಪದ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಆಶ್ರಿತರಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಾರೆ.

ಲೋಕದ ಹಡಗು ಈ ರೀತಿಯಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಗೆ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಹಡಗನ್ನು ಇಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಗಮ್ಯವನ್ನು ತಲುಪಿದ ಮೇಲೆ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ನಿನ್ನ ಪಾದಪದ್ಮವೆಂಬ ಹಡಗನ್ನು ಶಿಷ್ಯರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿ, ಅದೇ ಹಡಗನ್ನು ಏರಿ, ಭವಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಿ, ಅದೇ ಪಾದಪದ್ಮವೆಂಬ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಅನಂತ

ಕಾಲದವರೆಗೆ ಸೂರಿಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇದು
 ಅವರ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ. ನಿನ್ನ
 ಕಾರುಣ್ಯ. “ಸದನುಗ್ರಹೋ ಭವಾನ್” ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ
 ಅನಂತರೂಪಗಳಿಂದ ಅನಂತಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಇರಬಲ್ಲ
 ನಿನ್ನ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ. ಭಕ್ತರನ್ನು ಎಂದಿಗೂ
 ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗದ ಕಾರುಣ್ಯ.

ಸಜ್ಜನರನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನಿನ್ನ
 ಪಾದಗಳು ದುರ್ಜನರನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬ
 ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ -

**ಯೇಽನೈಽರವಿಂದಾಕ್ಷ ವಿಮುಕ್ತಮಾನಿನಃ
 ತ್ವಯ್ಯಸ್ತಭಾವಾದವಿಶುದ್ಧಬುದ್ಧಯಃ |
 ಆರುಹ್ಯ ಕೃಚ್ಛೇಣ ಪರಂ ಪದಂ ತತಃ
 ಪತಂತ್ಯಧೋಽನಾದೃತಯುಷ್ಮದಂಘ್ರಯಃ ||**

ಓ ಕಮಲಲೋಚನ, ನಾವು ಯಾವ ವೇದಗಳ
 ಅಂಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟವರಲ್ಲ ಎಂಬ ಭ್ರಾಂತಿಗೆ
 ಒಳಗಾದ, ಕಾಮ ಕ್ರೋಧ ಲೋಭಗಳಿಂದ
 ಮಲಿನವಾದ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ , ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯೇ
 ಇಲ್ಲದ ಕೆಲವು ಜನ ತುಂಬ ಶ್ರಮ ಪಟ್ಟು

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಸಂಪತ್ತು ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನೂ
ಪಡೆದೂ ಅಂಧಂತಮಸ್ಥಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ.
ಕಾರಣ, ಅನಾದ್ಯತಯುಷ್ಮದಂಫ್ರಯಃ, ನಿನ್ನ
ಪಾದಪದುಮಗಳನ್ನು ಅವರು ಆದರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೆ.

ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಅಧಃಪಾತವಿಲ್ಲ,
ಅವರನ್ನು ಬೀಳಲು ನೀನು ಬಿಡುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬ
ಕಾರುಣ್ಯವನ್ನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾರೆ -

**ತಥಾ ನ ತೇ ಮಾಧವ ತಾವಕಾಃ ಕ್ವಚಿದ್
ಭ್ರಶ್ಯಂತಿ ಮಾರ್ಗಾತ್ ತ್ವಯಿ ಬದ್ಧಸೌಹೃದಾಃ
ತ್ವಯಾಧಿಭಿಗುಪ್ತಾ ವಿಚರಂತಿ ನಿರ್ಭಯಾಃ
ವಿನಾಯಕಾನೀಕಪಮೂರ್ಧನು ಪ್ರಭೋ ||**

ಓ ಒಡೆಯ ಮಾಧವನೇ, ಆ ದುರ್ಜನರು
ದಾರಿತಪ್ಪುವಂತೆ ನಿನ್ನವರು ದಾರಿತಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ.
ಒಂದು ಬಾರಿಯೂ ತಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಅವರು
ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೀಲಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ.
ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾತ್ಮನಾ ಪ್ರೇಮ ಮಾಡುವ ಅವರನ್ನು
ನೀನು ಸರ್ವಪ್ರಕಾರಗಳಿಂದಲೂ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿ.
ನಿನ್ನಿಂದ ರಕ್ಷಿತರಾದ ಆ ಸಾಧಕರು ತಮ್ಮ

ಸಾಧನಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅದೆಂತಹ ವಿಘ್ನಗಳು
ಎದುರುಬಂದರೂ ಅವುಗಳ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ
ಕಾಲನ್ನಿಟ್ಟು ನಿರ್ಭಯರಾಗಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಆ ಭಗವಂತ ಭಕ್ತರನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ ಪರಿಯನ್ನು
ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾರೆ -

**ಸತ್ತಂ ವಿಶುದ್ಧಂ ಶ್ರಯತೇ ಭವಾನ್ ಸ್ಥಿತೌ
ಶರೀರಿಣಾಂ ಶ್ರೇಯಉಪಾಯನಂ ವಪುಃ |
ವೇದಕ್ರಿಯಾಯೋಗತಪಃಸಮಾಧಿಭಿಃ
ತವಾರ್ಹಣಂ ಯೇನ ಜನಃ ಸಮೀಹತೇ ||**

ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ
ಸ್ಥಿತಿಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಸತ್ತ ಗುಣಪ್ರಧಾನರಾದ ಬ್ರಹ್ಮ-
ರುದ್ರಸನಕಾದಿಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ನೀನು
ಸನ್ನಿಹಿತನಾಗುತ್ತೀಯೆ. ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ
ಜನರಿಗೆ ಶ್ರೇಯೋಮಾರ್ಗ ದೊರೆಯಲು
ನಿಮಿತ್ತರಾದವರು ನಿನ್ನ ಸನ್ನಿಧಾನದಿಂದ ಕೂಡಿದ
ಆ “ಸಾತ್ವಿಕ” ಗುರುಗಳು. ಅವರಿಂದ ವೇದಾದಿಗಳ
ಉಪದೇಶವನ್ನು ಪಡೆದು, ಯಜ್ಞಾದಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು
ಮಾಡಿ, ಭಕ್ತಿಯೋಗದಿಂದ, ದೇಹದಂಡನಾದಿರೂಪ

ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ, ನಿನ್ನ ಸ್ಮರಣ,
ಧ್ಯಾನಾದಿಗಳಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಅರ್ಚಿಸಲು
ಉದ್ಯುಕ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ನೀನು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿಹಿತನಾದದ್ದರಿಂದಲೇ,
ಅವರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಜನರಿಗೆ ಉಪದೇಶ
ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಸಜ್ಜನರು ನಿನ್ನನ್ನು
ಆರಾಧಿಸುವಂತಾಯಿತು. ಹೀಗಾಗಿ ನಿನ್ನ ಅನುಗ್ರಹ
ಅಪಾರವಾದದ್ದು.

ಗುರುದೇವತೆಗಳು ನನ್ನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮಾಡಿಸಿರುವ
ಈ ಭಾಗವತದ ಅರ್ಥಾನುಸಂಧಾನದಿಂದ
ಗುರ್ವಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ರುಗ್ಮಿಣೀವಲ್ಲಭ
ಉಡುಪಿನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪ್ರೀತನಾಗಲಿ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪಾದಪದ್ಮದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ
ನಿಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಜನ್ಮದಿನದ
ಶುಭಕಾಮನೆಗಳು, ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಪೇಕ್ಷೆಗಳು
ಈಡೇರಲಿ, ಶ್ರೀಹರಿಯಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಲಿ.

— ವಿಷ್ಣುದಾಸ ನಾಗೇಂದ್ರಾಚಾರ್ಯ

ವಿಶ್ವನಂದಿನಿಗೆ ಸಜ್ಜನರ ಸಹಾಯದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ

ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವ ದಿವ್ಯಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಾದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಲು ವಿಶ್ವನಂದಿನಿ 10000 ಗಂಟೆಗಳ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳ ಗುರಿಯನ್ನೂ, 30000 ಪುಟಗಳ ಲೇಖನದ ಗುರಿಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿದೆ.

ವಿಶ್ವನಂದಿನಿಯ ಎಲ್ಲ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳೂ, ಲೇಖನಗಳೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಉಚಿತವಾಗಿ ಲಭ್ಯ.

ಈ ಬೃಹತ್ ಜ್ಞಾನಸತ್ರ ನಿಮ್ಮ ನೆರವಿಲ್ಲದೇ ಮುಂದುವರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಈ ಜ್ಞಾನಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನೆರವು ನೀಡುವ ಸಜ್ಜನರು ಕೆಳಗಿನ ಖಾತೆಗೆ ಹಣವನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸಬಹುದು

- **Account Name**   **VISHWANANDINI**
- **Account Number**   **35368588017**
- **Account Type**   **Current Account**
- **Bank**   **State Bank of India**
- **Branch**   **T. Narasipura, Mysore**
- **IFSC**   **SBIN0013233**

Please WhatsApp the transaction details to
9901551491

ಈಗಾಗಲೇ ನೆರವು ನೀಡಿದ, ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ
ನನ್ನ ಮನಃಪೂರ್ವಕ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ನೀವು ವಿಶ್ವನಂದಿನಿಯ ಖಾತೆಗೆ ಹಣವನ್ನು
ವರ್ಗಾಯಿಸುವಾಗ

“ವಿಶ್ವನಂದಿನಿ ಗಮ್ಯ ತಲುಪಲಿ”

ಎಂದು ಗುರುದೇವತೆಗಳಿಗೆ,
ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರಿಗೆ
ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಲ್ಲಿಸುವದನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡಿ.

ಸಜ್ಜನರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು
ಶ್ರೀಹರಿ ಮನ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ.

— ವಿಷ್ಣುದಾಸ ನಾಗೇಂದ್ರಾಚಾರ್ಯ

Vishnudasa Nagendracharya

No. 2, “Sri Madhwanuja Mandiram”
Kaveri Marga, Hemmige Village,
Talakadu, T Narasipura,
Mysore - 571122, Karnataka, India

nagendracharya@yahoo.co.in

WhatsApp: 9901 551 491